EĞİTİM ve ÖĞRETMENE BAKIŞ - Ahmet Pınar (Emekli Öğretmen)
Tarih: 22.11.2003 Saat: 02:15
Konu: Genel

Çağdaş Türkiye'nin yaratılmasında; en önemli zenginlik kaynağımız olan insana, dolayısıyla eğitime ve öğretmene yapılan yatırım birinci derecede yer tutmalıdır.

Yüce Atatürk bu durumu aşağıda sözleriyle en iyi şekilde açıklamaktadır.

İstiklâl Savaşı'ndan hemen sonra 24 Kasım 1924'de şöyle diyordu: "Bir millet muharebe meydanlarında ne kadar parlak zaferler elde ederse etsin, o zaferlerin payidar neticeler vermesi ancak irfan ordusuyla kaimdir."

"Öğretmen! Yeni nesil sizin eseriniz olacaktır"

Bu sözlerle yüce önder, bir toplum eğitimine ve öğretmenine ne derece önem ve değer verirse geleceğine de o derece önem vereceğini vurgulamaktadır.

Bu bakımdan yönetenlere önemli sorumluluklar düşmektedir. Avrupa'da olduğu gibi, öğretmenliği birinci derecede meslek durumuna getirmek, onları ekonomik, sosyal, kültürel ve demokratik haklar bakımından hak ettikleri konuma kavuşturmaları gerekmektedir.

Bir öğretmen; öğrencilerinin yetişmesine ve gelişmesine yardımcı olan profesyonel bir kamu görevlisi olmanın yanında, çevreyle ailelerle dinamik ilişki kurabilen, toplumun ve çağın aydını, dünyayı tanıyan, toplumsal ve kültürel değişmeyi izleyen, üreten, düşünen, sorgulayan, demokratik, çağdaş bir kimliğe sahip olmalıdır. Başka bir ifade ile öğretmen TSE'li olursa, onun öğrettiği insan da TSE'li olur.

Tersi bir anlatımla öğretmen; verilenle yetinen, kaderci, teslimiyetçi, her şeyi büyüklerden, devlet babadan bekleyen, kimliğini bulamamış, toplumun gerisinde kalmışsa onun eğittiği insan da defolu, fason olur. Bu günkü Türkiye'nin çözmesi gereken en temel sorunu budur.

Bu gün eğitimden parası olan mutlu bir azınlık yararlanmakta, çocuklarını özel okullarda, yurt dışında okutmaktadır. Yoksul büyük bir kesim eğitimden gereği gibi

faydalanamamaktadır. Devlet kendisinin sosyal yanını unutmuş, parasız, eşit eğitim verme sorumluluğunu yerine getirememektedir.

Siz eğitime, öğretmene bir eşya gibi alınır satılır ve müşteri mantığı ile bakamazsınız.

Çünkü insan para ile satılmaz, değiştirilemez, kaldırılıp atılamaz. Siz bu mantıkla eğitim ve öğretime yaklaşırsanız, eğitimi çökertmiş, kısacası geleceğinize en büyük kötülüğü yapmış olursunuz. Sizlerle eğitimimizin günümüze kadar gelişme sürecine bir göz atalım.:

3 Mart 1924'de çıkarılan "Tevhid-i Tedrisat" kanunun içi günümüzde boşaltılmak istenmektedir.

1940-1950'li yıllara damgasını vuran Köy Enstitüleri bir uygulama bahçesiydi. Anadolu'nun 21 yöresinde kurulan bu okullarda yoksul Anadolu çocukları öğretmen olarak iş başında yetiştiriliyor ve eğitilen ve öz güvenini kazanan bu insanlar tekrar geldikleri köylerine gönderilerek, yoksul Anadolu çocuklarını, halkını canı pahasına tüm olumsuz koşullara rağmen eğitiyor, aydınlatıyorlardı.

Bu süreçte yetişen öğretmenlerin kimliklerini, değerlerini şu türküler çok iyi anlatmaktadır: "Öğretmene varamadım, Muallim"

Bu aydınlamadan çıkarı bozulan ağalar, beyler, tarikat şeyhleri ve gerici siyasetçiler, çeşitli suçlamalarla bu süreci bitirmişlerdir.

Bu süreci daha sonra açılan "Öğretmen okulları" devam ettirmiştir. Sadece meslek eğitimi ve pedegojik eğitim alan bu öğretmenler de kendinden önceki meslektaşları gibi Anadolu'nun en ücra yerlerine gidiyor, tüm olumsuz koşullara rağmen aydınlatma görevlerini başarı ile yürütüyorlardı. Bu okullar da kapatıldı.

Bir dönem; "1978-1980 yıllarında" 40-45 günde fasülye, kabak yetişmezken, siyasi amaçlı öğretmenler yetiştirildi. Daha bitmedi, branş öğretmenlerine, bazı meslek gruplarına, özellikle mühendislere güya öğretmenlik formasyonu vererek atama yapıldı.

Günümüzde de; "Kamu yönetimi reformu" yasasıyla da eğitim özel idarelere, yerel yönetimlere devredilmek istenmektedir. Öğretmenin özlük hakları, nakli, terfisi siyasilere, vakıflara, tarikatlara, etnik ayırımcılara, özel kişi ve kurumların eline bırakılmak istenmektedir. Böylece eğitim ve öğretmenlik çökertilmekte, aydınlanmanın önü kesilmekte, halkımızın geleceği ile oynanmaktadır. Bu da topluma reform olarak yutturuluyor.

Günümüzde öğretmenin düştüğü bu durumu şu olay çok iyi anlatmaktadır. "Hanım teyze kızının taliplilerini sayıyordu; doktordu, hakimdi, mühendisti, subaydı. Hanım teyze bir ara duraksadı, kızardı, bozardı, bir suç işlemiş gibi affedersiniz bir de öğretmen istemişti" dedi.

Dört kuşak öğretmenle çalışmış, 32 yıl hizmet vermiş bir meslektaşınız olarak sizlere önerim; kimliğinizle, geleceğinizle oynatmayın. Ön yargıdan, duygusallıktan kendinizi arındırın. Görüşünüz ne olursa olsun, şunu bilin ki sizlere yakın bir siyasi anlayış dahi hakkınızı teslim etmez. Ben hiç görmedim.

Yaklaşan "Öğretmenler Gününüzü" kutlamak isterdim. Ben çok aldatıldım. O gün sizlere boş vaatler, övücü sözler söyleyecekler, sakın aldanmayın.

Sizlerin kurtuluşu; kültürlü, örgütlü bir toplum olmak ve "Grevli Toplu Sözleşmeli" sendika hakkı elde etmekte yatmaktadır.

Sizlere sağlıklı, mutlu, onurlu, gönlünüzce bir yaşam diliyorum. Eğitime emeği geçmiş tüm eğitim emekçilerini selamlıyorum.